

Ο ΚΑΡΕΚΛΑΣ

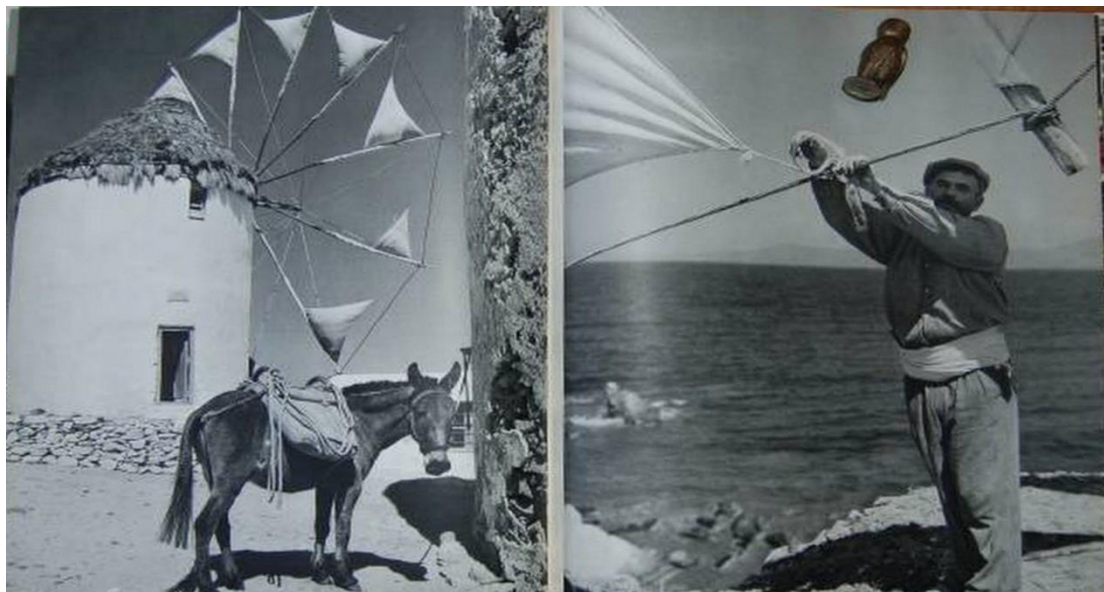

Με τη χρησιμοποίηση ξύλων από πλάτανο ή από άλλα άγρια συνήθως δέντρα και με τη βοήθεια σχοινιών από βουρλιά ή αφράτου των ποταμών, ο καρεκλάς δημιουργούσε τις καρέκλες που ήταν δύο ειδών. Οι καθημερινής χρήσης με κάθισμα και πλάτη πίσω και του σαλονιού (γιορτινές) που είχαν σκάλισμα στην πλάτη και στο πλέξιμο, χρησιμοποιούνταν μαζί με το αφράτο και πράσινο συνθετικό χόρτο που έδινε μεγαλύτερη ομορφιά στο κάθισμα.

Ο ΜΥΛΩΝΑΣ

Η καλλιέργεια σιτηρών ήταν πολύ διαδεδομένη μέχρι το 17ο αιώνα, ενώ στη συνέχεια περιορίστηκε σημαντικά. Οι άνθρωποι τότε φρόντιζαν δυο φορές το χρόνο, (φθινόπωρο – άνοιξη), για την παρασκευή του σταρένιου ή κριθαρένιου αλευριού. Μετέφεραν τα τσουβάλια τους το πρωί στο μύλο για άλεσμα και επέστρεφαν το βράδυ. Αλευρόμυλοι υπήρχαν σχεδόν σε όλα τα χωριά, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν υδρόμυλοι, δηλαδή τους κινούσε η δύναμη του νερού, οπότε τους έχτιζαν πάντα δίπλα σε ποτάμια και ρεματιές. Σήμερα λειτουργούν ελάχιστα. Μύλος ήταν συνήθως και το σπίτι του μυλωνά. Κάτω από τις μολόπετρες υπήρχε ένας μικρός χώρος, όπου ήταν εγκατεστημένος ο κινητός μηχανισμός, όπου έπεφτε από το ζουριό (χιτιστός τοίχος με αυλάκι που περνούσε το νερό και έπεφτε κατακόρυφα στη άλλη άκρη) το νερό και τον περιέστρεφε.

Ο ΛΟΥΣΤΡΟΣ

Παλιότερα που ο κόσμος περπατούσε σε χωμάτινους δρόμους, τα παπούτσια σκονίζονταν ή λασπώνονταν εύκολα. Τότε γνώρισε άνθηση και το επάγγελμα του λουστραδόρου. Αυτός μ' ένα κασελάκι μπροστά του, αληθινό κομψοτέχνημα και γύρω του να κρέμονται οι βούρτσες και τα βερνίκια με τα διάφορα χρώματα, κάθονταν σ' ένα χαμηλό σκαμνάκι και περίμενε υπομονετικά. Ο πελάτης πλησίαζε κι άπλωνε, όπως ήταν όρθιος, πρώτα το δεξί πόδι πάνω στην ειδική μεταλλική θέση της κασέλας κι έπειτα το άλλο. Έτσι άρχισε η «ιεροτελεστία» του βαψίματος.

Ο ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΑΣ

Το επάγγελμα του αγροφύλακα υπάρχει εδώ και αρκετά χρόνια, αν και τα τελευταία χρόνια σταδιακά καταργείται. Τον τελευταίο χρόνο η νέα κυβέρνηση, δήλωσε ότι το Σώμα της Αγροφυλακής θα επανασυσταθεί, γιατί κρίθηκε ότι η προσφορά του στην αγροτική ασφάλεια είναι σημαντική. Το Σώμα της Αγροφυλακής ανήκει στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Σκοπός είναι η φύλαξη των αγρών, η πρόληψη, η δίωξη και τιμωρία κάθε αγροτικού αδικήματος (αγροζημιώσεις, κλοπές, φθορές, παράνομη βοσκή ζώων, ζωοκτονίες κλπ).

Το Σώμα της Αγροφυλακής υπάρχει από το 1935 και προστατεύεται νομοθετικά από την πολιτεία. Υπάρχουν ειδικοί νόμοι που ρυθμίζουν κατά κατηγορίες τα αγροτικά αδικήματα. Οι αγροφύλακες έχουν δικαίωμα να οπλοφορούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Τα παλιότερα χρόνια, τα κατώτερα όργανα της Αγροφυλακής ήταν: α) οι αγροφύλακες, που διορίζονταν από τους νομάρχες, β) οι υδρονομείς, που ρύθμιζαν τα νερά για το πότισμα των χωραφιών και γ) οι αρχιφύλακες, που διορίζονταν από το Υπουργείο σε περιοχές που υπήρχαν τουλάχιστον δέκα αγροφύλακες. Αυτοί έλεγχαν τη δουλειά των αγροφυλάκων. Ανώτερα όργανα ήταν οι αγρονόμοι και υπαγρονόμοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. - ΠΑΥΛΟΣ ΜΠ.

Πηγή:paskedi.gr